

Előszó

Le style c' est l'homme

A stílus maga az ember

Szűkebb vagy tágabb társadalomban élünk, családban, barátok között, munkahelyen, városban, falun – szinte percenként találkozunk a többi emberrel, férfiakkal, nőkkel, öregekkel, fiatalokkal.

Ha mindenki a saját feje után menne, micsoda zűrzavar, anarchia alakulna ki! Rosszul éreznénk magunkat még a saját bőrünkben is.

Az emberi együttélésre, érintkezésre évszázadok, vagy talán évezredek hosszú ideje alatt írott vagy íratlan szabályok alakultak ki.

Nem mindegy, hogyan érintkezünk egymással, hogyan köszönünk, eszünk, hogyan mutatkozunk be, hogy viselkedünk otthon, munkahelyen, társaságban, vendéglőben, színházban. A társadalmi illemszabályok nem külsőségek, hanem egymás megbecsülésének jelei.

Jóérséű embernek nem kell megtanulnia, hogy illik felállni, ha a szobába, irodába, műhelybe belép egy hölgy vagy idősebb férfi. Természetes számára az is, hogy ajtón, járművön, utcán előreengedje a gyengébbik nem képviselőit vagy korosabb férfitársát. De ha nem érzi, hogy így kell cselekednie, s odahaza nem tanították meg a helyes viselkedésre, akkor bizony – jobb későn, mint soha – tanulja meg az előzékeny magatartást.